

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2654

Vragen van het lid **De Wit** (SP) aan de staatssecretaris van Justitie over *het uitzetten van Afghaanse 1F-ers*. (Ingezonden 3 maart 2009)

1
Bent u bekend met de recente uitspraken van de vreemdelingenrechter dat de notitie van de UNHCR¹ van mei 2008 voldoende concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht 2000 over Afghaanse veiligheidsdiensten (verder: ambtsbericht 2000), en dat de notitie van de UNHCR van mei 2008 voldoende concrete informatie bevat op grond waarvan niet langer zonder meer kan worden uitgegaan van de juistheid van de informatie zoals vervat in paragraaf 2.7 van het Ambtsbericht 2000 zodat een nader onderzoek naar de juistheid van deze informatie vereist is?²

2
Hoeveel Afghaanse 1F-ers zijn met behulp van EU-documenten sinds 1 januari 2008 uitgezet naar Afghanistan?

3
In hoeveel gevallen van uitzetting met EU-documenten is er door de UNHCR of door het Afghaanse Ministry of Refugees and Repatriation bezwaar gemaakt tegen de voorgenomen

uitzetting en wat waren deze bezwaren?

4
Zijn er uitzettingen doorgezet ondanks het feit dat daar bezwaar tegen was gemaakt door de UNHCR of de Afghaanse autoriteiten? Zo ja, in hoeveel gevallen en op welke gronden?

5
Hebben er sinds 1 januari 2008 uitzettingen plaatsgevonden van Afghaanse 1F-ers waarbij alleen sprake was van een ongewenstverklaring op basis van het Ambtsbericht 2000 zonder aanvullend onderzoek? Zo ja, om hoeveel gevallen gaat het en waren hier ook gescheiden uitzettingen bij waarbij de familie in Nederland achterbleef?

6
Wordt door de IND in de procesvoering nog steeds de passage uit het Ambtsbericht 2000 gebruikt waarin staat dat «ALLE onderofficieren en officieren werkzaam zijn geweest in de macabere afdelingen van de Khad en de Wad en persoonlijk betrokken zijn geweest bij arresteren, ondervragen, martelen en soms executeren van verdachte personen», ondanks dat door de Raad van State uitzonderingen zijn vastgesteld zodat er feitelijk alleen nog gesproken kan worden over bijvoorbeeld «vrijwel alle»? Zo ja, acht u deze informatie feitelijk juist gemeten naar de huidige

beschikbare kennis? Zo nee, wanneer zal de tekst van het Ambtsbericht 2000 op dit punt worden aangepast?

¹ Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties.
² 08/11368 en 07/39347.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Albayrak** (Justitie) (ontvangen 15 mei 2009), zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2119

1
Ja.
Tegen deze uitspraken heb ik hoger beroep ingesteld.

2
Over 2008 tot eind februari 2009 zijn zes vreemdelingen met de Afghaanse nationaliteit, aan wie artikel 1F Vluchtelingenverdrag is tegengeworpen, met behulp van een EU-staat uitgezet naar Afghanistan.

3
In drie van de genoemde zes uitzettingen zijn bezwaren geuit. In twee gevallen is bezwaar geuit tegen de voorgenomen uitzetting, omdat de vreemdeling afkomstig zou zijn uit een onveilig gebied. In één geval is een brief van het Afghaanse consulaat ontvangen waarin onder meer aangegeven wordt dat Afghanistan tegen onvrijwillige terugkeer is en dat hieraan geen

medewerking wordt verleend. Uit recente contacten met de Afghaanse autoriteiten is echter gebleken dat men geen principiële bezwaren heeft tegen het doen plaatsvinden van gedwongen terugkeer.

4

Tot dusver hebben de bezwaren van de Afghaanse autoriteiten dan wel de UNHCR niet geleid tot het niet kunnen effectueren van een uitzetting.

5

Vooropgesteld moet worden dat niet het ambtsbericht van februari 2000 grondslag is voor een ongewenstverklaring, maar de omstandigheid dat in verband met de tegenwerping van artikel 1F Vluchtelingenverdrag ongewenstverklaring kan geschieden in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland (artikel 67 Vw 2000). Bij de toepassing van artikel 67 Vw 2000 worden de persoonlijke belangen van de vreemdeling zorgvuldig afgewogen tegen het algemene belang, dat uit een oogpunt van openbare orde met de ongewenstverklaring is gediend. Van de zes vreemdelingen met de Afghaanse nationaliteit aan wie artikel 1F Vluchtelingenverdrag is tegengeworpen en die in de periode 2008 tot eind februari 2009 met behulp van een EU-staat zijn uitgezet naar Afghanistan, zijn vijf personen ongewenst verklaard.

In beginsel dient het scheiden van gezinnen bij uitzettingen zoveel mogelijk te worden voorkomen. Van dit beginsel kan worden afgeweken indien sprake is van contra-indicaties zoals de toepasselijkheid van artikel 1F en ongewenstverklaring, mede omdat het algemene belang dat is gediend bij de uitzetting van de vreemdeling met contra-indicaties prevaleert boven het beginsel van niet gescheiden uitzetten.

Van de vijf ongewenstverklaarde Afghaanse 1F-ers die zijn uitgezet naar Afghanistan is er in drie gevallen sprake van dat familie van de vreemdeling in Nederland is achtergebleven.

6

Het beleid inzake de groep (onder-)officieren van KhAD/WAD is gestoeld op het betreffende ambtsbericht uit februari 2000 en wordt in de procesvoering onverkort toegepast. Dit beleid houdt in dat alleen aan een persoon die behoort

tot genoemde categorie (onder-)officieren, in de regel artikel 1F Vluchtelingenverdrag wordt tegengeworpen, tenzij hij of zij aantoonbaar een significante uitzondering te vormen. Zoals ook is opgemerkt in de beantwoording van kamervragen inzake de «Note on the Structure and Operation of the KhAD/WAD in Afghanistan 1978–1992» van de United Nations High Commissioner for Refugees» (ingezonden 20 mei 2008, KVR32639) is het staande praktijk dat bij nieuwe en of aanvullende informatie wordt bezien welke waarde aan die informatie moet worden toegekend en op welke wijze deze vervolgens dient te worden betrokken bij de beoordeling teneinde de juistheid en zorgvuldigheid van het beleid en besluitvorming te garanderen. Op dit moment is een aantal klachten van Afghaanse vreemdelingen aan wie artikel 1F Vluchtelingenverdrag is tegengeworpen aanhangig bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. De ontwikkelingen hieromtrent houd ik nauwlettend in de gaten. Mocht de Straatsburgse jurisprudentie of andere informatie aanleiding geven tot aanpassing van het beleid, dan zal ik uw Kamer daarover berichten.